

чи са имали неѣчены башы, но разѣмны:
Защò то тѣи сáми ꙗко себѣ познали добротò,
и го посѣли, а сыновѣтѣ имъ ѡвѣратъ без-
трѣднѡ сладостныятъ плòдъ на тѣхнытѣ
безсмѣртны трѣдове.

Товà є̄ камъ мòатъ рòдъ ꙗко оумѣреннагѡ
моегò оученїа малое моє приношенїе, на
коєто нѣ ꙗко дрѣго са подканихъ, токмѡ ꙗко
презѣлна любòвь къ моемѹ рòдѹ, когòто ꙗко
дѡши, и ꙗко всегò сѣрдца моегò самъ возлю-
билъ, и коѡто не токмѡ слòвомъ, но и
дѣломъ ꙗко юности моеа слѡгѡвамъ по силѣ
моєй заради просвѣщенїето мѡ, коєто съ рас-
пáленна дѡша всегò желáа. И макаръ мно-
гѡ пáти ꙗко доброненавїстныхъ челоѡкъ къ мно-
гѡ скѡрби претерпѣхъ, но азъ всегò непре-
мѣненъ на мòата мысль ѡстахъ, ꙗко добро-
дѣтелныхъ и ревнїтелей рòда моегò подкре-
плáемъ.

Знáа, чи не є̄ леснѡ, нѣто сѣкимѹ дá-
дено да совѣтѡва, и да поучáва єдинъ цѣлъ
рòдъ: товà ѡбщеполѣзное дѣло трѣбаше да
го ѡстава на пò достòйны ꙗко мѣне: но понѣ-